

Mødet i V. Brønderslev, den 4. Maj 1918.

Axel Sørensen, der havde været Taler ved et Møde paa Hotel „Brønderslev“, var derpaa gaaet over paa Hotel „Phønix“, samme By, for at faa Logi for Natten. Urostifterne fra Hallund med Gaardbestyrer Chr. Jacobsen, Hallundbjerg, i Spidsen arrangerede ved denne Lejlighed et veritabelt Overfald paa ham. Man spærrede først Døren for derved at hindre ham i at forlade Lokalet, overfaldt ham derefter bagfra og tildelte ham Slag i Hovedet, hvorpaa man spændte Ben for ham samtidig med, at man tildelte ham forskellige Slag i Ansigtet, hvorved Næsen sprang op at bløde, 2 Fortænder sloges løse, og Overlæben hovnede stærkt op. Efter at man havde forulempet ham yderligere, lykkedes det ham at frigøre sig for de 7 à 8 noble Herrers mindre behagelige Selskab.

Mødet i Lomborg (v. Lemvig), Fredag den 29. November 1918.

Gaardejerne havde ved denne Lejlighed foranstaltet Optøjer af forskellig Art, man stormede Vinduer og Døre, hylede og skreg og skabede sig, tiltvang sig Adgang til Forsamlingshusets Loft, hvor man foranstaltede Banke- og Trampekoncert og sluttede med at ødelægge Lysledningerne, saa Forsamlingshuset under Resten af Mødet ikke havde anden Belysning end den, nogle Stearinlys kunde frembringe.

Slutteligen overfaldt man Forsamlings Deltagere med Skældord af den groveste Art.“

Sluttelig skal vi til yderligere Uddybning af det til ad 2 givne Svar tillade os at tilføje: Den Omstændighed, at Arbejdsforhold ved Landbruget i Almindelighed for faste Arbejders Vedkommende er sammenknyttet med et Boligforhold, saaledes at Arbejderne overlades en Tjenestebolig, de skal fravige ved Arbejdets Ophør, muliggør i stor Udstrækning stiltiende eller udtrykkelige Aftaler mellem en Kommunes eller en Egn's Arbejdsgivere om at forhindre en særlig „besværlig“ Arbejder i fortsat at blive boende paa Egnen, idet den paagældende Arbejder ikke alene ikke kan faa Arbejde, men heller ikke Bolig.

Selv den mest effektive Lovgivning vil under saadanne Omstændigheder neppe kunne yde Arbejderne den mindste Beskyttelse af deres Arbejds- og Erhvervsfrihed, fordi Arbejdsgivernes Angreb paa denne næsten altid foregaar maskeret og navnlig vil gøre det under en Lovgivning, hvor kollektive Aftaler herom kan blive lovstridige og erstatningsmedførende; en Lovgivning i den nævnte Retning vil efter Landarbejderforbundets Mening udelukkende blive vendt mod Arbejderne, selv om dette ikke er tilsigtet, fordi Arbejderne ifølge Sagens Natur kun kan værne deres økonomiske Interesser ved at optræde kollektivt.

P. F. V.

Ærbødigst

Oscar Levinsen.

Vilh. Rasmussen.